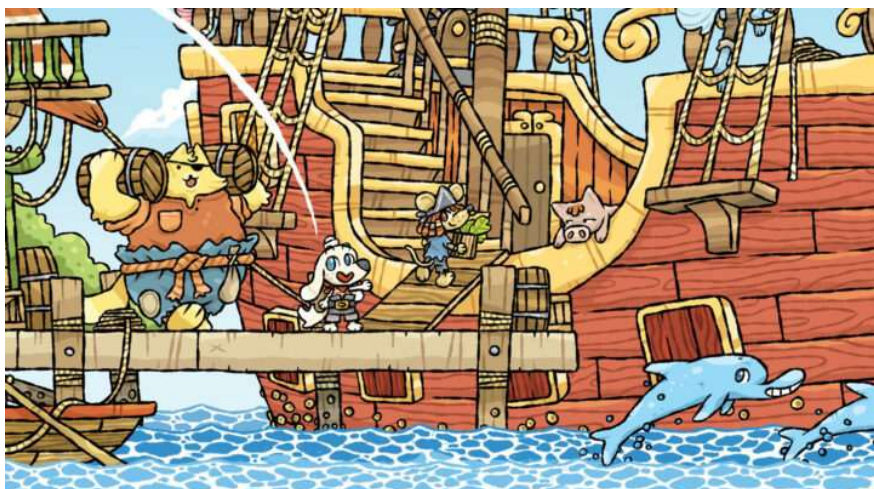

NUMMER 9

Til de små snakke og den fælles fordybelse

6. november 2025 af [Christian Bonde Korsgaard](#)

🗨 1

HVORDAN VIL DU FINDE SKATTEN?

9999999

Forfatter/tegner: Thomas Knappe

Forlag: [Forlaget Forlæns](#)

Form: 62 sider, stift bind

Vejl. pris: 199,95

Udgivelsesår: 2025

Udgivelsesland: Danmark

Tredje udgivelse i Thomas Knappes populære vælgebogs-serie både fortsætter og videreudvikler konceptet. Her kan voksne og børn sammen gå på eventyr. Denne gang stikker vi til havs!

Hvordan vil du finde skatten? er en billedbog for børn, kvart tegneserie sat i et nuttet dyreunivers. Fortællingen handler om en kaptajn, der skal lede besætningen gennem et skibsforlis frem til en skatteø. Tempoet skrider frem som en slags stop-leg, dvs. der opstår hele tiden punkter, hvor handlingen sættes på pause og læserne så skal vælge, hvad der skal ske, gøres, bygges, udvikles for at komme videre.

Ligesom de gode gamle *Sværd & Trolddom*-bøger. Men til forskel fra så mange af den slags koncepter gør valget her ingen forskel for handlingen. Man læser bare videre på næste side. Intet skal skrives ned eller huskes. Hvor mærkeligt det end lyder, rummer dette basale greb et væld af store små oplevelser, når man først kommer i gang med læsningen og efter den: genlæsningen. Det er helt klart en billedbog, der tåler mange læsninger og dermed også er god til prisen.

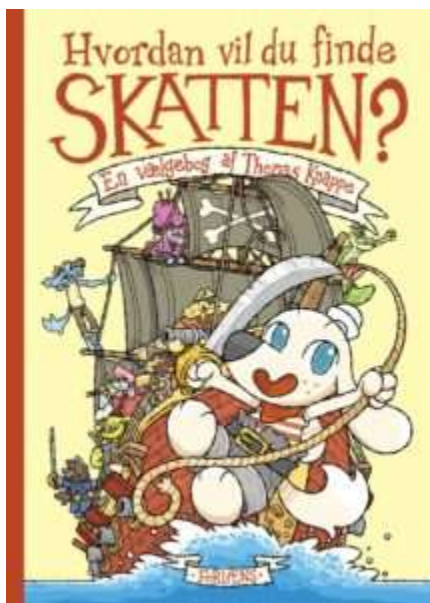

Gyldne stunder med god læsning

De små snakke og den fælles fordybelse mellem barnet og den voksne pibler frem, mens man læser, kigger og bladrer.

Ventetiden gemmer på erkendelse, når den voksne har læst ordene højt og barnet kigger, går på opdagelse i tegningerne og sine egne overvejelser. Til sidst vælger og peger man. Måske skal man lige bladde tilbage til den forrige side for at være helt sikker. Så snakker man lidt om det, inden man bladrer videre.

Med Thomas Knappes seneste af indtil videre tre vælgebøger får man noget så efterhånden sjældent som en anledning til et langt og roligt analogt øjeblik sammen.

At læsning er en aktiv handling, snarere end en passiv tilstand, bliver helt klart, når man sætter sig til rette i lænestolen, barn og voksen sammen. De små samtaler bliver længere og længere undervejs og de kommer vidt omkring – den voksne læser bliver sat på prøve af barnet som læser: hvad kan en blæksprutte? Hvordan styrer man et sejlskib? Hvad er en galionsfigur? Måske kan vi se det på et senere billede. Her både hjælper og snyder den behændige billedbeskæring. For eksempel går skibets udkigstønde i stykker på et tidspunkt og læserne skal så vælge, hvordan de vil have den til at se ud, efter de har genopbygget den. Derfor får man den på intet tidspunkt at se i fortællingen. De opløste referencepunkters dans gennem læserens bevidsthed og erindring siger: her er det frit at vælge. Det er dig, der vælger. Det betyder ingenting og alting. Det er dig, der bestemmer. Barnet kigger fra den ene til den anden side og knytter meningsforbindelser mellem forskellige mulige tankegange, forståelser, forklaringer og udgange på den pågældende situation. Et omhyggeligt og veldrejet kreativt og narrativt arbejde, der åbner et rart rum for læserne.

Den store historie har en stille plotopbygning. Hver side er sin egen situation, umærkeligt sammenkædet med de to

omgivende. Drivkraften er deltagelsen. Det at se, høre, tænke og vælge. En god øvelse til livet sådan helt generelt. Det at skulle vælge, inden man kan gå videre i handlingen, men også det at man kan have mange valg med sig uden at det behøver at ødelægge hele projektet.

Stort format uden tomrum

Betragtet som børnebog er *Hvordan vil du finde skatten?* en guldgrube af hyggelige og opbyggelige læseoplevelser. Som tegneserie – hvilket vi jo alle véd er et af de videste begreber indenfor hele den postmodernistiske kulturhorisont – er den meget fin uden at blive helt så fantastisk, som den kunne være. Stilen har sine mindelser om Jakob Martin Strid, men der er noget unødigt forvirrende over den måde, hver side kommer læseren i møde på.

Albummet har et dejligt stort format for små hænder, hoveder og poder. Måske skulle det have været endnu større? Rent tegne-teknisk sker der rigtig meget hele tiden, man kan nærmest sige at indholdet, stregerne, strukturerne og farverne flokkes om hinanden i en grad, der gør den enkelte side en smule forpustet. En fortætning af fortællekraft kaprer læserblikket uden helt af sig selv at blive til en verden. Der mangler simpelthen noget tomrum. Forgrund og baggrund har svært ved helt at skille sig ad fra hinanden. Men på den anden

side: så er der også rigeligt at gå på arbejde med for barnelæserens udvælgende blik i momentet, hvor man bladrer til en ny side og endnu et farvestrålende panorama breder sig ud for øjnene.

Her ser man, hvordan tegneserie-elementer sniger sig ind i fortælleteknikken, sådan som kaptajnen falder over bords i en sekvens indenfor samme billedramme. Og havfruerne er et godt eksempel på det omhyggelige arbejde, der er lagt i at gøre de mange valgmuligheder til situationer med reelle forskelle og rige nuancer i en rolig blanding af fri fantasi og en lille dråbe naturvidenskab.

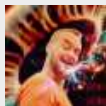

9

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

Thomas Knappe

Christian Bonde Korsgaard

har læst tegneserier i mindst 44 år og skrevet om dem i flere end tyve i bl.a. de hedengange tidsskrifter Graf, Strip! og Free Comics, hvori han også gjorde den væsentlige bedrift at lave en tegneserieversion af Nietzsches "Zarathustras Fortale".

FORRIGE ARTIKEL

[Lille galler, stor arv](#)

NÆSTE ARTIKEL

[Tillykke med 10 bøger, Mira!](#)

1 KOMMENTAR

Malene on 6. November 2025

[Reply](#)

Hvor er det en fin og gennemarbejdet anmeldelse! Jeg kan genkende de fleste af dine betragtninger når vi selv læser Knappes bøger herhjemme – alle tre er blevet genlæst adskillige gange. Jeg fornemmer hos min 6-årige, at genkendelsen og gentagelsen er enormt betryggende. Man kan godt vælge et upraktisk kostume eller en mærkelig udkigstønde, og stadig få historien fortalt til ende.

Vi taler meget om, hvor man genkender især våben og andet udstyr fra, fordi Knappe trækker på referencer fra eventyr, myter og fortællinger fra hele verden – og en god portion popkultur. Et sværd fra en samurai, et havmonster ligesom det i X, Y, Z tegnefilm (jeg har opgivet at holde styr på hvad de allesamen hedder ...) – og at hans mix af